

Čís. 6039.

Jestliže nie je známe ani miesto tlače, ani miesto rozširovania, tlačivo je však podpísané pôvodcom, je príslušný ku stíhaniu vinníka pre trestný čin, spáchaný obsahom tlačiva, onen súd, v obvode ktorého prebýva na tlačive podpísaná osoba (pôvodca). (§ 486 tr. ř. z r. 1873, § 562 tr. p. z r. 1896.)

(Rozh. zo dňa 15. novembra 1937, Nd IV 29/37.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti A. pre zločin krivého obvinenia, zavedenej pred krajským súdom trestným v Prahe, následkom rozporu o príslušnosť medzi krajským súdom trestným v Prahe a krajským súdom v Prešove, po vypočutí generálnej prokuratúry v neverejnom zasedaní senátu takto sa usniesol: Príslušný k trestnému pokračovaniu v tejto trestnej veci je krajský súd v Prešove.

Dôvody:

Podľa obsahu spisov obvinený A. zaslal riaditeľovi Ústrednej sociálnej poisťovni v Prahe cyklostylom rozmnožený spis s datom »Prešov, dňa 24. VI. 1936«, v ktorom je N. obvinený z trestných činov.

N. podal u štátneho zastupiteľstva v Prahe trestné oznámenie proti A. pre zločin krivého obvinenia podľa § 209 tr. z. z r. 1852.

Krajský súd trestný v Prahe neuznal svoju príslušnosť z dôvodu, že podľa obsahu inkriminovaného spisu boli rozoslané tieto spisy aj členom samosprávy okresnej nemocenskej poisťovne v Prešove, že spis je tlačivom v smysle zákona a ide tedy o trestný čin spáchaný obsahom tlačiva. Nakoľko miestom tlače je Prešov, kde bolo tlačivo aj rozširované, nie je krajský súd trestný v Prahe príslušný (§ 486 tr. ř. z r. 1873).

Krajský súd v Prešove neuznal svoju príslušnosť z dôvodu, že zločin krivého obvinenia podľa § 209 tr. z. z r. 1852 môže byť spáchaný už samým obsahom tlačiva, kým ku skutkovej podstate trestných činov podľa § 227, alebo § 229 tr. z. z r. 1878 sa vyžaduje, aby tlačivo došlo úradu. Príslušnosť podľa § 562 tr. p. z r. 1896 prichádzala by v úvahu iba vtedy, keď by urazený žiadal o stíhanie pachateľa pre čin spáchaný už obsahom tlačiva, tedy v súdenom prípade pre prečin podľa zák. čís. 108/1933 Sb. z. a n.

Podľa obsahu trestného oznámenia ide o trestný čin spáchaný obsahom tlačiva, lebo z inkriminovaného spisu je zrejmé, že spis bol rozmnožený cyklostylom, tedy technicky v smysle zákona.

Preto je treba rozhodovať otázku príslušnosti podľa príslušných predpisov o pokračovaní v tlačových veciach.

Zo spisov nevychádza, ani kde bolo inkriminované tlačivo tlačené, ani kde bolo rozširované.

Datum »Prešov, dňa 24. VI. 1936« nestačí k zisteniu miesta tlače, pretože vytlačenie sa mohlo stať aj na inom mieste.

Z dodatku »Pán . . . člen samosprávy okr. nem. poisť. v Prešove« neplynie, že tlačivo bolo skutočne na príslušné osoby rozposlané v obvode krajského súdu v Prešove.

Z obsahu spisov nie je ani zrejmé, že inkriminované tlačivo bolo rozširované v obvode krajského súdu v Prahe, najmä keď z obsahu trestného oznámenia plynie len to, že tlačivo bolo poslané na osobu dra M., riaditeľa Ústrednej sociálnej poisťovne.

Z toho plynie, že pre krajský súd trestný v Prahe nie sú dané predpoklady príslušnosti ustanovené v § 486 tr. ř. z r. 1873.

Nie je daný ani predpoklad 1. vety § 562 tr. por. z r. 1896 (miesto zhotovenia tlače) pre príslušnosť krajského súdu v Prešove, avšak je tu prípad druhej vety tohoto zákonného ustanovenia, ktoré určuje príslušnosť súdu, v obvode ktorého býva alebo sa zdržuje jednotlivec, ktorý je za tlačivo zodpovedný.

Tlačivo je opatrené podpisom obvineného A., ktorého podľa údajov trestného oznámenia v súvislosti s týmto podpisom treba považovať za pôvodcu tlačiva, teda za jednotlivca za tlačivo zodpovedného.

Ponevác A. podľa trestného oznámenia býva v Prešove, bolo preto treba uznať príslušnosť krajského súdu v Prešove.

Čís. 6040.

Kdy je porotní soudní sbor povinen dáti porotcům dodatkovou otázku?

Podnikl-li pachatel, přistížený při veřejnožalobním trestném činu (při krádeži), útok na tělesnou bezpečnost osoby jej přistihnuvší, aby si vynutil volný útěk, nemůže se dovolávat ani spravedlivé nutné obrany, ani neodolatelného donucení, neboť každý byl oprávněn zadržeti ho jako pachatele trestného činu a on sám se svým trestným činem uvedl ve stav, v němž byl povinen snášeti hrozící mu porušení svobody.

Pojem nepřátelského úmyslu podle § 140 tr. zák. předpokládá úmysl směřující proti neporušenosti těla. Není naplněn úmyslem směřujícím k tomu, aby se vůle napadeného brala jiným směrem, než on sám chtěl, tedy úmyslem směřujícím proti svobodě jeho vůle.

Paragraf 1, odst. 1 zákona čís. 91/1934 Sb. z. a n. stanoví trestní sazbu těžkého žaláře od patnácti let na doživotí.

Byl-li obžalovaný před vydáním rozsudku o trestném činu, na který je v zákoně uložen trest smrti, odsouzen pro trestné činy spáchané po